

ի թվարկերու թեանս Հայոց Ռ. և Խ (=1591), ձեռամբ Հիդանցի խաչատուրի, ի խնդրոյ պատուական եղբար մերոյ հեզ և խոնարհ դպրի պր. խորշահի ի վայելումն անձին իւրոյ, զոր տէր բարով վայելել տացէ սմայ յերկար ժամանակօք և խոր խաղաղութեամբ, ամէն:

Արդ՝ որք հանդիպիք սմա, յիշման արժանի արարէք ի տէր, միով Ած. ողորմայիւ գքաջ և զարի դպիրն զխորշահն և գծնողն իւր և զամ. զազգատոհմսն իւր: Ընդ նոսին և զգատարկացեալս յամենայն գործոց բարեաց. գլեալնս ի գրչաց, զխաչատուր սուտ քահանայն և զամենայն ազգատոհմսն իմ յիշեցէք և Ած. ձեզ և մեզ ողորմեսցի յիւր միւսանգամ զալըստեանն ամէն:» (Հայկեցի Ձեռ. թ. 117):

Կորսի Ս. Աստուածածին եկեղեցիին մէջ կը գտնուի նաև Խիդանցի Խաչատուր քհ. ի 1599 թուին էրզրումի մէջ ընդօրինակած նկարագարդ Աւեստանը, որուն յիշատակարանն է հետեալը. « աւարտեցաւ ոսկէտուփ սուրբ աւետարանս ի քաղաքիս Թէոդոզոլիս, որ կոչի Արզրում ի թուին մերում ՌԽԸ (=1599), ձեռամբ խաչատուր քահանայի հիգանցւոյ, որ բազում աշխատանօք և պանդխտացեալ կենօք զարդարեցի զսուրբ աւետարանս ոսկով և լաջվարդով և այլ երազ երազ? (երանգ երանգ) գունով ի խնդրոյ աստուածասէր քրիստոնէին պարոն խաչատուրին, և այլն. » (Լուսնայ, 1903, համար 5, էջ 59):

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՔԶ. ՏԱՐՈՆԵՑԻ.— 1843 ին Ռեմլէի նորահաստատ ժառ. Վարժ. ի մէջ ուսուցիչ հայերէն լեզուի. (Մարտիան. էջ 1249):

ԽՈՐԷՆ ԱՐՔԵՊՍ. ԳԱԼՖԱՅԵԱՆ, (ՆԱՐ ՊԷՅ), ՊՈԼՍԵՑԻ.— Ծ. 1831 ին, աչկ. և Մբ. Մխիթարեան ուխտին, Վենետիկ. եղբայրը Ամբրոսիոս վրդ. Գալֆայեանի. Ձո. 1854 ին. Փարիզի Հայկազնեան Վարժարանի տեսուչներէն մին (1857-1859). կը դառնայ մայրենի եկեղեցիին գիրկը 1857 ին. վարած է քարոզական, վարչական և կրթական պաշտօններ. 1867 ին իբր պատուիրակ ընկերացաւ Գէորգ Դ. կթղին. Ս. էջմիածին երթալու, և նոյն թուականին եպս. ձեռնադրուեցաւ և կթղին. հետ ճամբորդեց Ռուսաստանի հայաբնակ քաղաքները և վերագարծաւ Պոլիս: 1878 ին իբր պատուիրակ Պէրլինի վեհաժողովին նոյն ատեն